

SVENSK Fallskärmsport

SVENSKA FALLSKÄRMSFÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Världsrekord i head down

SFF:s 70-årsjubileum

Sommarens alla SM

SCAN SET GO!

Get the
CYPRES App

all you need is
CYPRES
cypres.aero

Euforisk glädje och stor sorg

En kort mening som i sina ytterligheter sammanfattar vår sport. Den här sommaren har varit fylld av båda delarna. Det har tävlats med fina framgångar, det har satts rekord, det har firats 70-årsjubileum i Svenska Fallskärmsförbundet. Runt om i landet har det hoppats, men den glädje och gemenskap som vi alla delar, kan på ett ögonblick bytas ut mot stor sorg, när vi förlorar någon i vår stora här-liga familj. I mitten av augusti förlorade vi två hoppvänner och det lägger en stor skugga över vår i övrigt så fina och glädjefyllda sommar.

Det är en del av sporten, men något man aldrig kan vänja sig vid. Det är lika tungt och svårt varje gång och våra tankar i redaktionen går till de anhöriga, de nära vännerna och till Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg som mist två av sina medlemmar och hoppvänner.

Men så finns ju också glädjen. Glädjen över härliga sommarhopp och glädje och stolthet över fina prestationer. För att inte nämna den berusande känslan att få vara del av något stort och sätta rekord med en massa andra hoppare. I det här numret kan du läsa både om det svenska rekordet som sattes i samband med Svenska Fallskärmsförbundets 70-årsfirande och världsrekordet i head down, där två av våra mest meriterade friflygare var på plats för Sveriges räkning.

Det har ju även tävlats en hel del i sommar och du kan läsa både om alla våra SM-medal-

jörer och såklart också om våra duktiga speedhoppare som slagit både rekord och kammat hem medaljer i sommarens slutskede.

Det finns så mycket att skriva om och vi i redaktionen önskar att det fanns fler sidor till förfogande, men det här numret är bara 24 sidor som ett led i en av de besparingar som SFF behövt göra under året. Vi hoppas att ni har överseende med att artiklarna har fått kortas ner och komprimeras. Den här nedskärningen har också lett till att den gamla artikelserien "Nyfiken På", som varit en viktig del i Svensk Fallskärmssport genom åren, istället har ersatts av en något förkortad version, som vi i fortsättningen kommer att kalla Vem är du? I artikelpremiären har vi ställt just den frågan till Patrick Bierhance som gjorde comeback till fallskärms hoppningen för tre år sedan efter ett längre uppehåll, och som nu valt att ha hoppningen som levebröd.

Jag önskar er en fortsatt fin höst, där SM i Tiomanna speedformation står för dörren och inte mindre än åtta lag kommer att delta. Ta hand om varandra, hoppa försiktigt och de vänner vi förlorat i år och tidigare år, kommer alltid att finnas i våra tankar när vi flyger mellan molnen.

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendariet, notiser
- 5 In memoriam
- 6 RI-spalten
- 7 Ordförandespalten
- 8 SFF 70 - nytt svenskt rekord
- 9 SFF 70 - jubileumsmiddagen
- 10 Fina framgångar på EM och världscupen
- 12 Vem är du?
Patrick "Biran" Bierhance
- 15 Sommarens alla SM
- 18 Underbara hoppssommar
- 22 Nytt världsrekord i head down storformation

Photo by Norman Kent Productions

Världsrekord i head down med 174 hoppare.

Ansvarig utgivare

Amos Hedberg
ordforande@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
Ljungbergs Tryckeri,
anna.ohrbecker@ljungbergs.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2025

nr.1 v.17
nr.2 v.29
nr.3 v.40
nr.4 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmssport kontakter SFF:s kansli, se kontaktuppgifter nedan. Pris för fyra nummer inom Sverige: 500 kr.

Svenska Fallskärmsförbundet

Pontus Widéns väg 18
722 23 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce

Pixine Lyckner

Solveig Klug

Starka känslor vid minnesstund

Den 16 augusti inträffade det som inte får hända, två av våra vänner, Robert Stafsing och Felix Wallberg, omkom i en olycka vid Fallskämsklubben Cirrus Göteborgs sommarhoppfält i Näsinga utanför Strömstad. De hade precis satt en formation vid träning till SM i 10-manna speedformation, men vid separationen gick något fel.

Den 30 augusti samlades ett hundratal – familj, vänner och kollegor – till en minnesstund vid klubbstugan hos Fallskämsklubben Cirrus Göteborg i Vårgårda, för att hedra de omkomna. Representer för familjerna höll starka, känslosamma tal och planterade varsitt minnesträd.

Ansökan till tävlingsfonden

Sista ansökningsdag 1 november. Skickas till info@sff.se

Tävlingsfondens huvudändamål ska vara att främja svensk fallskärmsbrottnings tävlingsverksamhet genom bidrag och stipendier till enskilda fallskärmsbrottnare, lag eller träningsverksamhet i förbundets regi.

Länk till ansökan finner du på:

sff.se → medlemmar → tävlingar → regler och bestämmelser → längst ner

Ansök eller nominera till förtjänsttecken

Nominera till Förtjänsttecken! Har du någon i klubben som du vill nominera till förtjänsttecken? Många hoppvänner och medlemmar ute i klubbarna bidrar på olika sätt och gör värdefulla insatser. I reglementet ser du om den du har i åtanke uppfyller kriterierna för att få förtjänsttecken.

Senast den 31 december ska ansökan eller nominering vara inskickad till info@sff.se. Mer information, reglemente och länk till ansökan hittar du på:

sff.se → medlemmar → tävlingar → resultat, rekord och utmärkelser → längst ner

Anmäl till årets BAS-kurs

Den här kursen är för dig som är ny hoppare. Du får massor med bra nya kunskaper samtidigt som du träffar andra hoppare från hela Sverige. BAS-kursen är även ett krav för alla som vill vidareutbilda sig till instruktör inom fallskärmsbrottnings. Sista anmälningsdag är den 10 oktober och du anmäler dig till din chefsinstruktör i klubben.

Till minne

FKCG vaknade upp till en verklighet vi aldrig kunnat föreställa oss. Den 16 augusti förlorade vi två av våra egna – våra vänner, våra bröder i luften. Felix Wallberg och Robert Stafsing. Två varma, modiga och livsglada människor som lämnat oss alldeles för tidigt.

De levde för känslan av att sväva fritt – för friheten i luften, för hoppet, gemenskapen och ögonblicket då allt annat försvinner. De har satt avtryck i våra hjärtan, både i luften och på marken. Vi kommer att sakna deras skratt, deras närvaro och deras kärlek till sporten – och till oss alla.

Men de är med oss, i varje hopp vi gör. I varje blick mot himlen. Våra tankar går till familjerna, vännerna, de nära och kära. I sorgen finns ändå en skör tröst: de lämnade oss medan de gjorde det de älskade allra mest, i friheten bland molnen. Vi är en klubb. En familj.

Även i mörka dagar står vi sida vid sida, enade
– för varandra och för dem vars minne alltid lever vidare med oss.

Mishka Rieppo, ordförande i Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg

RI-spalten

Det var fan nära ögat...

... säger vi ofta. När det var nära, men inget hände. Men den här gången var det för nära. Marginalerna var borta. Och svensk fallskärms hoppning har åter drabbats av en ofattbar olycka. Två älskade kamrater. Två bröder, söner, vänner och medmänniskor, men också en far och livskamrat. Två respekterade erfarna instruktörer och hoppvänner är borta och det finns inte något vi kan göra som kan få dem tillbaka eller lindra smärtan, MEN vi kan göra vårt yttersta för att det inte ska hända igen. Vi kan utvecklas och lära oss av denna tragedi så att det inte skett helt förgäves.

Utredningen pågår, men är i skrivande stund inte slutförd. Utredningsläget är gott och vi har en god bild av vad som hände, och varför, och vi kommer presentera utredningen inom en snar framtid. Ett särskilt TACK måste riktas till de polishundförare som gjorde ett imponerande arbete med att hitta den kamera som tappades i samband med olyckan. Filmerna på kameran är ovärderliga för utredningen. Det har förekommit uppgifter om en "frifallskollision", vilket inte är korrekt. Utredningen kommer att presenteras i sin helhet när den är godkänd av Transportstyrelsen, men redan nu kan vi konstatera att det är en "freak-accident" orsakad av en rad olika enskilda händelser där marginalerna inte funnits.

"Tracka som om ditt liv hänger på det"

Det sa en erfaren instruktör när jag började hoppa. Och det gör det. Vårt liv hänger på separation, i alla delar av ett hopp. Två fallskärms hoppare KAN INTE kollidera om vi inte brister i separation, oavsett om det gäller i frifall eller under kalott. Om vi, i hoppets alla sekvenser, säkerställer att vi skapar tillräcklig separation, kommer vi inte att kollidera. Separationen måste vara tillräcklig även när det oförutsedda inträffar, när du eller din kamrat har en driftstörning eller fel-funktion. SKAPA TILLRÄCKLIG SEPARATION – allas våra gemensamma liv hänger på det.

Om man låter ChatGPT översätta det engelska ordet "complacency" blir det: Liknöjdhet – när man visar en passiv eller likgiltig attityd, ofta utan att ta problem på allvar. Jag tycker inte att "liknöjdhet" är det vi menar i fallskärmsvärlden där "complacency" är ett begrepp, men jag tycker förklaringen är mycket träffande. "Complacency" dödar. Jag menar inte bara när det gäller tracking och separation, utan i alla delar av vår sport. Det finns många exempel, till exempel; gummisnoddens "håller kanske ett hopp till" – byt NU. Loopen "börjar nog bli aningen sliten" – byt NU. Fler exempel är när toggle-hållare börjar bli lösa, BOC som är lite slapp, pilotskärm som börjar bli "trött", linor som är slitna eller ur trim, nötta bärremmar med mera. ÅTGÄRDA NU. Jag är, som enskild hoppare, ansvarig för min utrustning, men genom det även ansvarig för mina medhoppares säkerhet, eftersom MIN driftstörning/felfunktion i förlängningen kan utgöra en risk för dem. Tänk hela kedjan ut!

"Complacency"

Det begreppet är lika farligt i alla delar av vår verksamhet. Vår älskade fallskärms hoppning är en idrott med oerhört små marginaler och brutala konsekvenser när marginalerna tummas på. Det gäller hela

sekvensen av ett hopp som planering, framförhållning, utrustningsskick, tid för förberedelse, hopptrim, utrustningskontroll, genomförande, exit, frifall, separation, kalottflygning, landning, packning och debrief. Så fort vi låter "liknöjdheten" komma in i någon del av verksamheten börjar vi ta av marginalerna och då ökar riskerna i dramatisk proportion. Vi har alltså inte råd med "complacency". Det finns inte utrymme för "liknöjdhet". Vi har alla ett gemensamt ansvar gentemot oss själva, mot våra medhoppare och även mot anhöriga, att göra vårt yttersta för att hålla marginalerna på rätt sida. Det är fruktansvärt att sitta och tänka "om bara..." i efterhand.

Beslutsfattande

Allt vi gör börjar i ett beslut. Beslutsfattande är inte bara i luften och under genomförandet. Beslutsfattande är också beslutet om jag är i form att hoppa, om utrustningen är korrekt, om jag har rätt utbildning, om vi har tid och är förberedda. Har vi verkligen tänkt på allt? Hur utbildar vi i beslutsfattande och kan vi bli bättre på att fatta beslut?

Sedan en tid tillbaka har vi numera ett digitalt rapporteringssystem, vilket är ett fantastiskt bra verktyg och som fungerar som ett beslutsunderlag för USK och CI-kåren. Syftet med rapporter är inte, och har aldrig varit, den enskilda incidenten, reservdraget eller skadan. Syftet är att se trender för att kunna förhindra olyckor. När vi förra säsongen såg en ökning av antalet utelandingar, kunde vi stärka upp utbildningen i "spotting" både på lokal och central nivå. När vi såg andelen skador i samband med planerade utelandningar, så kallade inhopp, kunde vi stärka förberedelseprocessen före genomförande och utbilda fler uppvisningsledare. Syftet med rapporterna är att ge ett relevant beslutsunderlag till USK och CI för att mitigera risker och genom det ge oss alla bra förutsättningar att fortsätta njuta av fallskärms sportens alla delar.

Det innebär att varje gång jag som enskild hoppare "inte orkar" skriva en rapport, eller glömmer bort att skriva, tar jag också bort den möjligheten till förbättringar. Jag är alltså indirekt "complacent/liknöjd" och påverkar säkerheten för alla runt omkring mig. Att skriva en rapport tar inte mer än fem till tio minuter och om vi är ärliga så finns den tiden. Om inte mellan hopp så i alla fall någon gång under hoppdagen. Jag välkomnar de klubbar som infört att rapporter ska skrivas innan man manifesterar för nästa hopp.

Låt oss hjälpas åt som den fallskärmsfamilj vi ofta beskriver oss som, att inte bli eller vara "liknöjda". Hjälp till att skapa en kultur, där vi tar tag i potentiella problem, mentorande uppmärksammar brister och med omtanke pratar med varandra om risker när det behövs, så att vi inte behöver säga "om inte..." i efterhand.

Med stor sorg och saknad och med djup omtanke till familjer och anhöriga, men också med tillförsikt framåt...

Blue skies

Joakim Berlin
- Riksinstruktör
Svenska Fallskärmsförbundet

Ordförandespalten

Tillsammans genom ljusa och mörka dagar

När höstens första kyla smyger sig på och vi blickar tillbaka på ännu en intensiv säsong, känner jag både stolthet och sorg. Som jag skrev i vårnumret skulle detta bli en händelserik sommar, och det har det blivit.

Vi har haft fantastiska framgångar att fira. I samband med vårt 70-årsjubileum satte 35 erfarna hoppare svenskt rekord i storformation, två poäng – en prestation som verkligen visar vad vi kan åstadkomma när vi arbetar tillsammans! Dessutom är jag stolt över att två svenskar var med och skrev historia, när nytt världsrekord i "head down"-storformation med 174 hoppare sattes i Chicago. Våra tävlingsresultat inom bland annat Speed Skydiving och Precision har också varit enastående, vilket bekräftar att vi verkligen kan mäta oss med världseliten. Lite extra kul att precisionseliten blev utmanade av yngre förmågor som Tobias Ljung och Joppe de Kort, på sommarens SM. Att vi har kunnat fira vårt förbunds 70-årsjubileum med sådana framgångar är ett kvitto på att fallskärmsporten har djupa rötter i Sverige.

Men mitt i all glädje har vi också drabbats av ännu en stor tragedi. När Felix och Robert lämnade oss i Näsinga i augusti stannade tid och rum för oss alla. Mina tankar går till dem som förlorat sina livskamrater, till familjer som fått sina liv vända upp och ner, och till alla er som känt sorgen tränga sig på, när era vänner inte längre finns med i formationen och den känslan av tomhet som det framkallar. Vi är en stor familj, och när någon av oss går bort, känner vi det alla.

Nu hjälps vi åt allihop, för att helt undvika fler tragiska olyckor

Det är vårt gemensamma ansvar att värna om varandra, att vara vaktsamma och aldrig kompromissa med säkerheten. Varje hopp, varje landning, varje beslut vi fattar påverkar inte bara oss själva, utan hela vår gemenskap.

I detta arbete ser jag också framtiden växa fram. Vi fortsätter våra viktiga dialoger med Försvarsmakten och MSB, om hur vi kan stärka vår roll som frivillig försvarsorganisation. Under sommaren gjorde jag ett inspirerande studiebesök tillsammans med andra frivilligorganisationer hos Sjövarnarskårens sommarläger i Härnösand. Där såg vi hur de engagerar ungdomar i strukturerade program som bygger både ledarskap och gemenskap.

Det fick mig att fundera. Varför erbjuder vi inte ungdomsutbildning? Vi har så mycket att erbjuda nästa generation, både inom vår sport och som samhällsresurs. Kanske är det dags att utforska hur vi kan skapa våra egna program för att forma framtidens fallskärms hoppare och ledare?

Framför oss ligger nya möjligheter att växa som organisation och bidra till samhällets säkerhet. Men först och främst bygger vi vidare på det som alltid gjort oss starka – gemenskapen, omtanken om varandra och kärleken till vår fantastiska sport.

Blue skies
Amos Hedberg

SFF profilkläder

SFF fyller 70 år i år. Du kan beställa den snygga jubileumströjan som finns i begränsad upplaga eller något från vår övriga snygga och praktiska profilkollektion.

Jubileumströja

Märke: Clique

Beskrivning: Skön tröja i funktionsmaterial

Färg: Grå med jubileumslogga

Storlekar: XS-XXL

Tröja
250:-
inkl porto

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlockstickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Tröja
200:-
inkl porto

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100% bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Kejs
150:-
inkl porto

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

Storlek: En storlek

Buff
100:-
inkl porto

Profilmössa

Märke: New Wave

Clique Saco

Beskrivning:

Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön, orange

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Mössa
150:-
inkl porto

SFF-pin

Pin
50:-
inkl porto

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

- Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid.

Leverans sker via post.

SFF firar 70 år med ett nytt rekord i storformation

Text: Frank Almenning

Hela rekordgänget laddade för rekordförsök.

När Svenska Fallskärsförbundet fyller 70 år firar vi såklart i frifall, med ett svenskt rekord i Full Break Large Formation Sequential. 35 entusiastiska hoppare var på plats i Gryttjom den 21–22 augusti för att delta i rekordförsöket. Det nya svenska rekordet på två poäng sattes redan på andra försöket den första dagen, efter noggranna förberedelser och med stark gruppkänsla. Frank Almenning, som var en av deltagarna, berättar här om försöket att sätta nytt svenskt rekord.

Uppdraget med ett jubileumsrekord landade hos Sven Mörtberg för ett år sedan, som under de senaste två åren rest runt och hållit Bigway-träffar över hela landet. Syftet var både att väcka intresse för "Bigway" och, framför allt att odla vi-känslan och sammanhållningen i svensk formationshoppning. Visst lockade tanken på en ren 70-mannaformation, men verklighetens logistik och flygplanskapacitet krävde en smartare lösning, vilket landade i en 35-mannagrupp med två poäng. $35 \times 2 = 70$, lika elegant som jubileet självt.

Redan på andra försöket

Gryttjom blev scenen för rekordförsöket. Stockholms Fallskärsklubbs Twin Otter flög rote med Aros Supercaravan och tillsammans med hoppare från hela Sverige, skapades förutsättningarna för att sätta rekord. Med tydliga instruktioner från Sven på förhand och 35 glada, förberedda hoppare sattes rekordet på andra försöket. Rekordet bekräftades av FAI-domaren Zeljko Tanaskovic (Sveriges ISC-delegat) tillsammans med FAI-domare från Frankrike och Finland.

När vi ändå hade 35 taggade hoppare på plats vore det ju synd att inte försöka oss på tre poäng. Vi nådde inte hela vägen den här gången, men vi var mycket nöjda med våra två poäng, och nytt svenskt rekord.

Mer än bara ett rekord

Framför allt blev rekordet mer än en rad i rekordlistan. Vi samlade hoppare från hela Sverige, både unga och äldre med olika erfarenhetsnivåer. Gemenskapen var stark, vi peppade varandra och jobbade som ett team. Flera träffades för första gången under rekordförsöket, men känslan var familjär. Det säger mycket om kulturen i svensk fallskärmiljö – respekt, glädje och laganda.

Första poängen i det nya svenska rekordet.

Ingenting av detta hade varit möjligt utan piloterna Andreas Henrikson (Twin Otter) och Lars Hellberg (Caravan), samt vår fenomenala hoppleddare Gunlög Edgren som höll ihop allt på marken. Det hela dokumenterades av fotograferna Patrik Nygren och Patrick Bierhance.

Mitt första nationella rekord

Jag började hoppa fallskärm 1994 och har aldrig tidigare varit med om något nationellt rekord. Därför kändes det extra speciellt, som relativt nybliven svensk medborgare, att få vara en del av just ett svenskt rekord. Efter alla år som fallskärmshoppare har nervositeten till stor del ersatts av fokus på uppgiften – att ta tillvara all träning och utföra min roll i gruppen. Men känslan i frifall när formationen sitter är fortfarande helt fantastisk. Och den glädjen förstärks ännu mer av allas jubel när vi tillsammans tittar på hoppet under debriefingen – en underbar gruppkänsla.

Det behövs fler hoppare som vill prova på storformation. Det är vansinnigt roligt att hoppa tillsammans på det här sättet. Haka på när det anordnas ett "Bigway"-camp, fråga en coach och få ihop ett gäng. Tillsammans kan vi slå fler rekord, och ha kul tillsammans. Vi ses i dörren! ■

Text: Frank Almenning

FULL BREAK LARGE FORMATION SEQUENTIAL

Full Break Large Formation Sequential innebär att ALLA måste släppa sina grepp mellan formationerna och sedan ta ett helt nytt grepp. Nytt grepp måste vara på annat ben eller arm, alternativt på en ny hoppare.

SFF 70 år – Jubileumsmiddag

Text: Penny Robertson-Pearce Foto: Anna Oscarson

Under 2025 fyller Svenska Fallskärmsförbundet 70 år och den 23 augusti firades det med en jubileumsmiddag på Scandic Star hotell i Stockholm. Det var runt 70 gäster och det blev en trevlig kväll med film, frågesport, trerättersmiddag och många skratt. SFF tackar alla som närvarade och som var med och firade förbundets stora dag.

fr v. Alex Liebert, Göran Schwarz, Maria Lindström, Patrik Selhag, Pelle Scherdin, John Holmqvist och Penny Robertson-Pearce.

fr v. Tina Acketoft, Stefan Andersson, Peter Eklund, Johannes Andersson, Amos Hedberg, Jens Grahn och Leif Björnstad.

fr v. Olivia Ritchie, Victoria Burén, Peter Törnrestam, Alexander Luiga, Catharina Gilljam, Pascal Gagneur och Rasmus Olofsson.

fr v. Gunlög Edgren, Ronny modigs, Sven-Erik Rönnbäck, Emil Svensson, Joakim Berlin, Per-Martin Järhed, Elin Anderzon och Thomas Nyberg

fr v. Johan Hellström, Anders Lundberg, Daniel Jelinek, Kim Laine Karlsson, Johan Bond, Anders Brouzell och Stefan Burström

fr v. Magnus Caro, Agneta af Bjerkén, Seth Ericson, Linda Lindkvist, Daniel Billman och Samuel Karlsson.

fr v. Daniel Hedblad, Axel Åshuvud, Stefan Nilsson, Helén Samuelsson, Karin Lien och Ida Ivarsson Järslö.

fr v. Patrick Bierhance, Ola Hansson, Jennifer Lundberg, Ulf Liljenbäck, Sven Mörtberg, Monica Paulsson och Frank Almenning.

fr v. Kristian Kiil Johansson, Frida Albertsson, René Bacchus, Hooman Wallin Ahoori, Tobias Ålsjö, Ulf Anderzon. Anna Oscarson som tagit alla bilder saknas i fotot.

Hela speedtruppen på plats i Hohenems. Fr v: Sara Lundqvist, Olov Engström, Daniel Hagström, Susana Leal och Henrik Raimer.

Fina framgångar på EM och världscupen

Text: Penny Robertson-Pearce

Sverige hade tävlande på två håll när EM och världscupen i Speed Skydiving anordnades i Hohenems i Österrike nästan samtidigt som EM och världscupen i formationshoppning anordnades i Teuge, Nederländerna. Den svenska truppen i Speed Skydiving växer varje år och i år var det fem tävlande som alla kom hem med personbästa i bagaget.

Största tävlingen någonsin

Henrik Raimer som är mest erfaren i truppen berättar:

”Detta var den snabbaste och största tävlingen någonsin. Grenen växer verkligen hela tiden och konkurrensen blir hårdare och hårdare. Jag är nöjd med min tävling och mina resultat, även om de inte räckte hela vägen denna gång. Bättre gick det dock för oss i lag och mixed. Jag tycker det är superkul att alla de andra svenska deltagarna gjorde nya officiella personbästa under tävlingen och att alla presterade riktigt bra.”

Raimer ingick i både mixedlaget tillsammans med Sara Lundqvist, där de fick en silvermedalj i EM, och i tremannalaget i världscupen där även Daniel Hagström ingick. I den tävlingen fick laget en hedrande bronsplats. Individuellt räckte det inte hela vägen, men Rai-

mer slutade på fina framskjutna placeringar som fyra i EM och sexa i VC. Han satte dessutom tre nya svenska rekord.

Sara Lundqvist som blivit en etablerad hoppare i absoluta toppen fick en välförtjänt silvermedalj i EM och slutade fyra i världscupen i damklassen. Även hon satte en rad rekord, hela sex stycken, både individuellt och i lag.

Sara sammanfattar sin tävling: ”Jag är supernöjd över mitt resultat, även om det tyvärr inte räckte till pallplats i världscupen som var mitt mål. Det var 18 tjejer av 61 tävlande, vilket är nästan en fördubbling jämfört med året 2023. Jag och Ingrid van Deelen från Nederländerna hade en bra fight om guldmedaljen i EM, men den här gången var hon lite snabbare. Det ska det bli ändring på! Nästa tävling som är planerad är VM i

Arizona, USA, nästa år och då är målet medalj!”

De övriga i svenska truppen, Daniel Hagström, Olov Engström och Susana Leal gjorde också väldigt bra ifrån sig och åkte hem med nya personbästa allihop. Daniel ingick ju även i lagtävlingen och fick med en bronsmedalj hem.

Echochamber, så nära en medalj

I Teuge var svenska landslaget Echochamber på plats för att vara med och slåss om medaljerna på EM. Det var så nära och med en ynka tiondel fick de se sig slagna av det tjeckiska laget Skywalkers Junior, som knep bronsmedaljen i slutstriden.

Ulf Liljenbäck berättar:

”Echochamber hoppade bra och låg efter fem runder på fjärde plats, vilket även betyder

tredje plats på den inbakade EM-tävlingen. Sedan kom hopp fem och efter ett mycket märkligt misstag befann jag mig på rygg - mitt i block 10. Mattias som var stabiliteten själv höll emot så pass att jag kunde häva mig upp på rätt köl igen. Mycket tid förlorades dock, lägg till en bust på det och ett poäng som inte blev ett poäng, då de satt en tiondels sekund utanför tiden. Det ledde till enbart tolv poäng på resultattavlan.

Vi följde upp med ett ganska passivt hopp på runda sex, innan vi var tillbaka och levererade den hoppning vi vet att vi kan och då tog vi in på konkurrenterna. Det räckte tyvärr inte, även om vi knappade in, slutade vi på en fjärdeplats på EM. Vi var två poäng över tio rundor från att nå vårt mål att ta medalj på EM. Surt såklart. Förlusten blir uthärdlig eftersom i laget Echochamber både vinner vi och förlorar tillsammans.” ■

Foto: Organisationen

Vårt svenska landslag i FS4 var otroligt nära att vinna en bronsmedalj, men slutade i stället på en hedrande fjärdeplats. Fr v. Johan Edvall, Ulf Liljenbäck, Mattias Nord, Rikard Rodensjö och Anders Brouzell.

Speed Skydiving, Hohenems, Österrike

EM, Open:

1. Sebastian Garcia Gutierrez, Spanien 536,75
(vann även världscupen)
2. Thomas de Raat, Nederländerna 528,38
3. Marco Hepp, Belgien 522,30

Svenskarnas placeringar:

4. Henrik Raimér 505,66 VC: 6:e plats
12. Daniel Hagström 472,85 VC: 19:e plats
17. Olov Engström 465,29 VC: 27:e plats
21. Sara Lundqvist (2:a i female) 460,97 VC: 31:a plats
31. Susana Leal 430,46 VC: 44:e plats

FS4, Teuge, Nederländerna

EM:

1. France Aethus, Frankrike 26,3 VC: 1:a plats
2. PCM PCH Hayabusa, Belgien 23,7 VC: 3:e plats
3. Skywalkers Junior, Tjeckien 19,6 VC: 6:e plats
4. Echochamber, Sverige 19,5 VC: 7:e plats

Foto: Urs Schloske

Sara Lundqvist fick en välförtjänt silvermedalj i femaleklassen.

Foto: Urs Schloske

I Världscupens lagtävling kom Sverige på en hedrande bronsplats. fr v: Sara Lundqvist, Henrik Raimér och Daniel Hagström.

INFORMATION OM SFF:S FÖRSÄKRING

Fritt fall för dig, inte för familjen och ekonomin

Söderberg & Partners skräddarsydda försäkringspaket, i samarbete med Svenska Fallskärmsförbundet, ger dig trygghet och ekonomiskt skydd. Oavsett om du är nybörjare eller erfaren hoppare, kan olyckor ske. Genom din licens är du försäkrad via Svenska Fallskärmsförbundet. Grundförsäkringen gäller vid all hoppning i Sverige och till viss del utomlands.

Viktig information för dig som tänkt hoppa utomlands!

I Sverige ger samhället ett visst ekonomiskt skydd om olyckan skulle inträffa. Tyvärr erbjuder detta skyddsnät liten eller ingen trygghet, i flera av våra grannländer. För att undvika risken att bli nekad möjligheten att hoppa eller att stå utan tillräckligt skydd, erbjuder vi dig möjligheten att utöka den kollektiva grundförsäkringen med både liv- och olycksfallsbelopp.

Nedan har vi sammanställt både grundförsäkringen och det valbara tillägget.

OMFATTNING	GRUNDFÖRSÄKRING	UTÖKAD OMFATTNING
Försäkringen gäller i:	Hela världen	-
Ansvar gentemot tredje person (alt. 1 500.000m Euro)	15 000 000 kr	-
Utgifter för läke-,tandskade- och hemtransport	1 000 000 kr	-
Anhörigs resa till svårt skadad eller avliden	15 000 kr	-
Ersättning för rehabiliteringskostnader	50 000 kr	-
Ersättning för krishantering vid svårt olycksfall	15 000 kr	-
Ersättning för tillhörigheter i samband med olycksfall	5 000 kr	-
Olycksfallsersättning vid dödsfall	25 000 kr	525 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet 5-50%	250 000 kr	750 000 kr
Olycksfallsersättning vid invaliditet >50%	500 000 kr	1 000 000 kr
Självrisk för tillhörigheter	750 kr	-

Kontakta oss så hjälper vi dig att se över och förbättra ditt skydd gruppforsakring@soderbergpartners.se 036-580 15 80

VEM ÄR DU?

Patrick "Biran" Bierhance

Text och foto: Solveig Klug

Det var äventyrlusten som fick Patrick Bierhance att tillsammans med några kompisar börja hoppa fallskärm. Året var 1996 och platsen var på Stockholms Fallskärmsklubb i Gryttjom. Det som bara skulle bli en enkel hobby kom att bli en livsstil och ett heltidsjobb.

– Från mitt första elevhopp minns jag inget annat än när jag står i dörren, och sedan att skärmen kommer ut. Det svartnade för ögonen och var skitläskigt, berättar han när vi sitter i kvällsljuset på altanen på nuvarande hemmaklubben Aros i Västerås, med varsin öl i handen. Patrick är en av många återvändare till fallskärmssporten. Låt oss fortsätta hans resa.

När han och kompisarna var klara med A-certet bestämde de sig för att ge järnet. De bokade en resa till Florida samma vinter, 1996, och byggde på sina erfarenheter. På den tiden fanns det inga begränsande regler i sporten och eftersom friflygning var så nytt körde vi "head-down" direkt.

Internationella topplaceringar

Året därpå började han tävla i friflygning tillsammans med sin bror Robert Bierhance, och på kamera Peter Karlsson.

– Vi bildade ett freefly-lag och vann SM-guld 2001...eller var det 2002? funderar han. Vi hade då Carl Bruch på kamera.

Satsningen på tävling fortsatte och laget var mycket framgångsrikt med

topplaceringar i både NM (trea) och VM (fyra) året 2002. Efter VM slutade de dock med lagsatsningen.

Fick jobb i Nya Zeeland

Just åren 2000–2002 hände i princip allt. Redan 1998 hade Patrick hunnit utbilda sig till tandeminstruktör. Nu åkte han till Nya Zeeland och fick jobb som det. Där träffade han också Katie, som också var hoppare och fotograf, och de blev inte bara ett arbetsteam i luften utan också ett par.

Tillsammans flyttade de till Sverige och fick två barn. Här turades de om med hoppningen på Stockholms Fallskärmsklubb och att ta hand om barnen. Patrick är utbildad fordonstekniker och mekaniker och jobbade som det inom olika företag och på olika nivåer på vardagarna, men på helgerna var det fallskärms hoppning som gällde.

Överraskade på SM

Efter några år, 2008, återförenades hans gamla freefly-lag. Laget dök oannonserat upp på en SM-tävling under lagnamnet Gryttjom Outlaws.

– De andra tävlande undrade vad det var för okända uppstickare, för vi

Umgänget på klubben betyder mycket för Patrick.

Namn: PATRICK BIERHANCE (kallas Biran av alla hoppare)

Ålder: 55

Bor: Skogås

Familj: Döttrarna Alice, 22, och Nellie, 19

Tid i sporten: 17 år, 1996–2009, återvände till hoppningen 2022

Antal hopp: runt 8000

Utrustning: Javelin med en Petra 69 och tandem (Sigma)

Det här vet ingen om Patrick: Patrick satsade en period på fotboll i unga år, spelade åren 1994–95 i Division 2, det som motsvarar dagens Division 1. Inte konstigt att han tittar mycket på fotboll än idag!

Patricks friflygarlag YoBro var först i Skandinavien med att lägga in vinkelflygning i sitt tävlingsprogram, fast vinkelflygning kom aldrig att egentligen bli hans grej.

I förra upplagan av boken Hoppa fallskärm är det Patrick som syns på omslagsbilden.

Han var bland dem första i Sverige att hoppa med så kallade crossbraces-skärm (med ett kryss i cellerna för att kunna swoopa bättre). Han deltog på de allra första tävlingarna i canopy piloting i Sverige.

På väg till ilastning för ett hopp.

ledde ganska länge, ända tills vi missade på en obligatorisk runda (kamera bust), men vi slutade som trea i alla fall. Det var kul, berättar han.

Slutade att hoppa

Året därpå hände något. En mättnad för fallskärmshoppning infann sig. – Vi kände att det fick räcka. Både jag och Katie var mätta på hoppningen, och barnen trivdes inte på fältet. Vi köpte hus och gifte oss och hann byta hus ett par gånger och renovera upp dem. Och istället för att hoppa fallskärm började vi testa andra extremsporter tillsammans, det blev både Ironman och Swimrun för oss båda.

Längtrade tillbaka till sporten

Åren rullade på och Patrick och Katie kom att växa ifrån varandra och valde för fem år sedan att gå skilda vägar. För Patricks del kom suget efter att hoppa tillbaka. Han saknade gemenskapen ute på hoppfältet. För tre år sedan, efter flera års uppehåll, gjorde han slag i saken och förnyade i Aros. Han gjorde de obligatoriska 40 hoppen och gick om tandemutbildningen. Han sa upp sig från jobbet på företaget Dekra och tänkte ge hoppningen en chans fullt ut, något han inte ångrar för ett ögonblick.

– Hoppningen betyder allt och nu har jag även förmånen att kunna leva på det också. På sommarhalvåret hoppar jag tandem i Sverige, främst på Aros, och på vinterhalvåret åker jag till Nya Zeeland och jobbar som tandeminstruktör/kamera. I vintras gjorde jag runt 600 hopp där. Nästa tur dit går i september, berättar han.

Vid sidan om att hoppa tandem och glädjas över hur nöjda hans passagerare blir, älskar han att swoopa.

– I början skulle jag bara låna utrustning, men beslutade att köpa egen utrustning och flyger idag en Jyro Petra 69 med en Javelin rigg. Något jag också älskar är att flyga bland bergen i Norge.

Vad är det bästa med fallskärmshoppningen?

– Förutom hoppningen är det gemenskapen. Jag har fått många nya vänner på kort tid, och så klart finns några bekanta från förr också kvar.

Hur tänker du om fallskärmsporten i stort?

– Det är att man ska vara ödmjuk. Jag har i dag cirka 8000 hopp och gör runt 1000 hopp om året. Hittills har jag inte skadat mig. Vi som hoppar lever både på skicklighet och tur. Det gäller att ta riskerna på allvar i den här sporten och vara väl förberedd.

Vad har du för mål framöver?

– Det är att njuta av tillvaron och inse vad som är viktigt i livet. Jag sade upp mig som platschef och verkstadschef för ett tag sedan på grund av stress och njuter av att bara ha mig själv och mina döttrar att rå om. Jag funderar på att sälja det hus jag har i dag och köpa ett annat att renovera. Jag älskar att greja och fixa. Med döttrarna tittar jag på fotboll och handboll – båda mina döttrar tränar handboll – och äter god mat tillsammans med dem. Jag kommer att fortsätta att hoppa så länge kroppen pallar med...och jag har ett visum som gäller fem år i Nya Zeeland.

Vi tittar ut över hoppfältet i kvällsljuset. Lugnet lägger sig... En ny dag väntar. ■

Patrick Bierhance.

Årets SM-mästare korade – men alla tävlande är vinnare

Text: Solveig Klug

Foto: Felix Olofsson

Alla deltagare i Wingsuit Performance.

Innan det där numret av Fallskärmsport kommit ut har SM i wingsuit, frifallsgrenen Speed skydiving och kalottgrenarna precision och canopy piloting avgjorts. I övriga frifallsgrenar ställde inga lag upp i år. Mästare har korats, men alla som tävlar är egentligen vinnare – av nya erfarenheter.

I mitten av juli avgjordes både svenska och nordiska mästerskapen i Wingsuit Performance hos Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg i Värgårda, med hela 17 tävlande från Sverige, Norge och Finland – och en deltagare även från Tyskland.

Ola Johansson, FKCG, vann välförtjänt två guldmedaljer i både SM och NM. Han summerar tävlingen:

– Tävlingen gick väldigt bra och smidigt och vi hade lärt oss mycket från förra året. Vi var 17 tävlande på den nordiska öppna tävlingen. Det är väldigt kul att det blivit ett så stort intresse att tävla hos oss. Det var en så härlig stämning på tävlingen. Samtidigt som vi tävlade mot varandra så tävlade vi också med varandra mot våra personliga rekord. Jag hoppas att vi siktar mot flera nordiska tävlingar.

Fler röster från Wingsuit-tävlingen

Erik Andréen, FKCG:

– Jag presterade bättre än förra året. Jag har inte kommit över 3000 meter på distans tidigare. Tråkigt var att jag fick en "bust" på 50 procent på tid, men jag hade en dålig känsla under hela det hoppet. Det här är en sport som kräver mycket träning.

Fiona Jansen, SF, WS Acrobatic Open i laget Inclined Generation, ställde upp även om inga fler lag deltog:

– Vi jobbar i Wingsuit-tunneln i Stockholm till vardags och deltar för att kvala in till VM i Elsinore, USA, nästa år. Vi är jättenöjda med vår prestation och med arrangemanget hos FKCG. ■

RESULTAT (TOTALT ALLA DELGRENNAR)

WS Performance SM

- 1 Ola Johansson, FKCG, 292.2
- 2 Alexander Karlsson, SFK, 231.0
- 3 Jacob Pihl, FKCG, 225.4

Från FKCG deltog även Robert Stafsing och Danuta Hedlund för första gången samt Erik Andréen.

WS Performance open. Antal deltagare: 14.

- 1 Ola Johansson, Sverige 292.2
- 2 Marko Mäkelä, Finland, 279.4
- 3 Tatjana Maksudov, Finland, 277.6

Övriga deltagare utöver de svenska: Espen W Aanensen, Sverin Myrabö och Tora Holen, Norge, Janne Saiko, Finland, Stefan Holebek, Danmark och Max Krämer, Tyskland.

WS Acrobatic Open

Inclined Generation, SF, totalt 2100 poäng

Laget: Fiona Jansen, Miguel Mocada med Tomic Kluzniak, kamera

Ola Johansson vann den nordiska tävlingen och fick ta emot vandringspriset King of the North.

Foto: Felix Olofsson

Foto: Michael Alpfors

Narit Pidokrajt tog sin första individuella medalj i precision, ett silver.

Foto: Michael Alpfors

Samtliga tävlande i Precision i omgång tio.

Precision

SM i Precision genomfördes i slutet av juli i Skärstad utanför Motala i regi av Linköpings Fallskärmsklubb, LFK – den första SM-tävlingen där på många år.

Magnus Falk från FGCC gick ohotad genom hela tävlingen och segrade individuellt med tolv centimeter. På andra plats kom Narit Pidokrajt som tog sin allra första individuella medalj, tätt följd av trean Milton Bendt, med bara två centimeters skillnad.

– Det kändes riktigt bra att ta hem en andraplats i år – särskilt efter att ha slutat fyra förra året. Jag är extra nöjd med mina fyra hopp under andra

dagen, där jag fick till en nolla, berättar Narit Pidokrajt, som nu har två internationella tävlingar kvar innan säsongen är över.

– Jag ser fram emot att åka på VM nästa år med ett komplett svenskt precisionslag, säger Narit Pidokrajt.

Från och med i år är det inte bara individuella resultat som räknas, utan även i tremannalag där de två bästa resultaten i varje omgång slås samman. Favorittippat lag var FGCC med Magnus Falk, Ermin Dedic och Milton Bendt.

Med kort varsel hoppade Tobias Ljung, SÖFK, och Joppe De Kort, LFK, in i lagtävlingen för Skåne-klubben.

– Tack vare dem fick vi ihop ett SFK-lag och kunde köra RM (Riksmästerskap) som planerat. Tobias, med sina 27 år, är för övrigt officiellt Sveriges yngsta precisionshoppare. Han är grym, säger Narit Pidokrajt. ■

Resultaten individuellt (totalt cm):

1. Magnus Falk, FGCC, 12 cm.
2. Narit Pidokrajt, SFK, 47 cm
3. Milton Bendt, FGCC, 49 cm

Övriga tävlande

Anders Carlson, LFK, Patricio Matta-Salgado, LFK, Tommy Ekdahl, LFK, Ermin Dedic, FGCC, Tobias Ljung, SÖFK, och Joppe De Kort, SFK.

Resultat lag:

1. FGCC
2. LFK
3. SFK

Foto: Michael Alpfors

Laguppställning i Precision:

Foto: Michael Alpfors

Ermin Dedic, FKCC, sätter ner foten på mattan.

Speed Skydiving och Canopy Piloting

SM i Speed och Canopy Piloting avgjordes i slutet av juli i Gryttjom hos Stockholms Fallskärmsklubb. Tyvärr deltog tävlande bara i dessa grenar, inga lag hade anmält sig i övriga frifallsgrenar (FS och VFS) eller CF. Förhoppningsvis ser vi fler lag i alla grenar nästa år.

Speed

I Speed genomfördes samtidigt som SM en deltävling i ISSA-serien. Fyra deltagare deltog i damklassen och sju i herrarnas tävling. Inte oväntat kammade Henrik Raimér, återigen överlägset hem guld. Han höll en jämn och hög klass, med hopp på mellan 489,64 km/tim och mycket fina 502,85 km/tim i sin bästa runda och med 494,24 km/tim i snitt totalt. Hans eget svenska rekord är på 506,40 km/tim.

Linnea Apelman, tävlingsledare, summerar:

– Vi hade elva tävlande i Speed Skydiving och 22 i Canopy Piloting. Sara Lundqvist, SF, satte ett preliminärt svenskt rekord i Speed Skydiving med 466,12 km/tim. Sverige vann en lagtävling med tre tävlande per lag från de nordiska länderna Sverige, Norge, Danmark och Finland.

I herrklassen deltog för Sverige: Henrik Raimér, SF, Daniel Hagström, SF, Olof Engström, SF, David Bergman, FKA, och Mathias Peters, SF. Övriga: Robert Pelka, Polen, och Niko Kiviniemi, Finland.

Foto: Anders Brouzell

På pallen i SM: Henrik Raimér, guld, Daniel Hagström, silver, och Sara Lundqvist, brons.

I damklassen: Susana Leal, SF, och Sara Lundqvist, SF, för Sverige. Övriga: Montana Miller, USA, och Juliane Radow, Tyskland.

Tävlingens stora stjärna i damklassen, Sara Lundqvist, satte svenskt rekord två gånger, som bäst med 466,12 km/tim. ■

Tvåan i herrklassen, Robert Pelka, slog sitt eget polska rekord 497,97. Bronset gick till Daniel Hagström, som åter är på gång med att tävla. Han gjorde 459,70 km/tim i snitt.

RESULTAT (SNITT KM/TIM)

1. Henrik Raimér 494,24
2. Robert Pelka 484,01
3. Daniel Hagström 459,70
4. Sara Lundqvist 457,17

Canopy Piloting

Tyvärr var endast tre hoppare anmälda till SM i Open-klassen, vilket inte godkänns som SM-status. Däremot hade två nya tävlande anmält sig till klassen Intermediate, Jonas Grunder, och Rasmus Brask-Nielsen, båda från Linköpings Fallskärmsklubb.

I Gryttjom Open, som avgjordes samtidigt, ställde hoppare från Finland, Danmark och Norge och till och med från Chile upp.

I Open stod kampen om guld mellan Stefan Burström, SF, och Öivind Krageboen, från Kjevik FSK, Norge. Det blev Stefan Burström som kammade hem guld.

Mattias Flybring, SÖFK, gjorde bra ifrån sig och vann ett brons sammantaget alla delgrenar. ■

Foto: Privat arkiv

Mattias Flybring, Stefan Burström och Felix Holmertz.

Foto: Privat arkiv

Öivind Krageboen, Stefan Burström och Mattias Flybring.

RESULTAT OPEN

(poäng totalt alla delgrenar)

1. Stefan Burström 837.431
2. Öivind Krageboen 834.034
3. Mattias Flybring 735.461

Övriga tävlande från Sverige i Open:
Felix Holmertz, SF

VILL DU BÖRJA TÄVLA?

Kolla in webbsidan:
www.sff.se/medlemmar/tavlingar/

Samtliga tävlingsresultat hittar du på:
www.intimescoring.com

Underbara hoppsommar

Text: Pixine Lyckner

Sommaren börjar lida mot sitt slut, men vilken fantastisk sommar det har varit. Från midsommarboogien och traditionsenliga hoppveckor till vinkelcamp, wingsuitläger, rookiecamps, svenskt jubileumsrekord, uppvisningar, tävlingar och framförallt - gemenskap. Här är ett axplock av sommarens happenings

Kristin Gustavsson berättar om

Västerviksveckan — En traditionsenlig hoppvecka med goda samarbeten

“Det har blivit en tradition med fallskärmsbrottning över Västervik vecka 28 när Linköpings Fallskärmsklubb flyttar sin verksamhet till sommarstaden. Under hela veckan finns det möjlighet att boka tandembrott för turister och lokalbor, men också gott om utrymme för sköjbrottare att njuta av vackra vyer över skärgården.

Som i alla ideella föreningar försöker man dra sitt strå till stacken och bidra med det man kan. För mig som till vardags jobbar som hotellchef på Slottsholmen i Västervik har det blivit naturligt att försöka utveckla veckan. Via kontakter och samarbetspartner i branschen sprider vi ordet för att locka fler att testa fallskärmsbrottning, eller åtminstone skapa magiska sommarminnen från någon uppvisning man beskådat under besöket.

I år firade Visfestivalen 60 år och Linköpings Fallskärmsklubb invigde veckan med ett spektakulärt inbrott mitt i stadskärnan. Vi hade ‘speaker’ och hördes över hela staden

den eftermiddagen! Med strålende solsken och gynnsamma vindar blev det en magisk upplevelse för alla åskådare, men också för oss klubbmedlemmar.

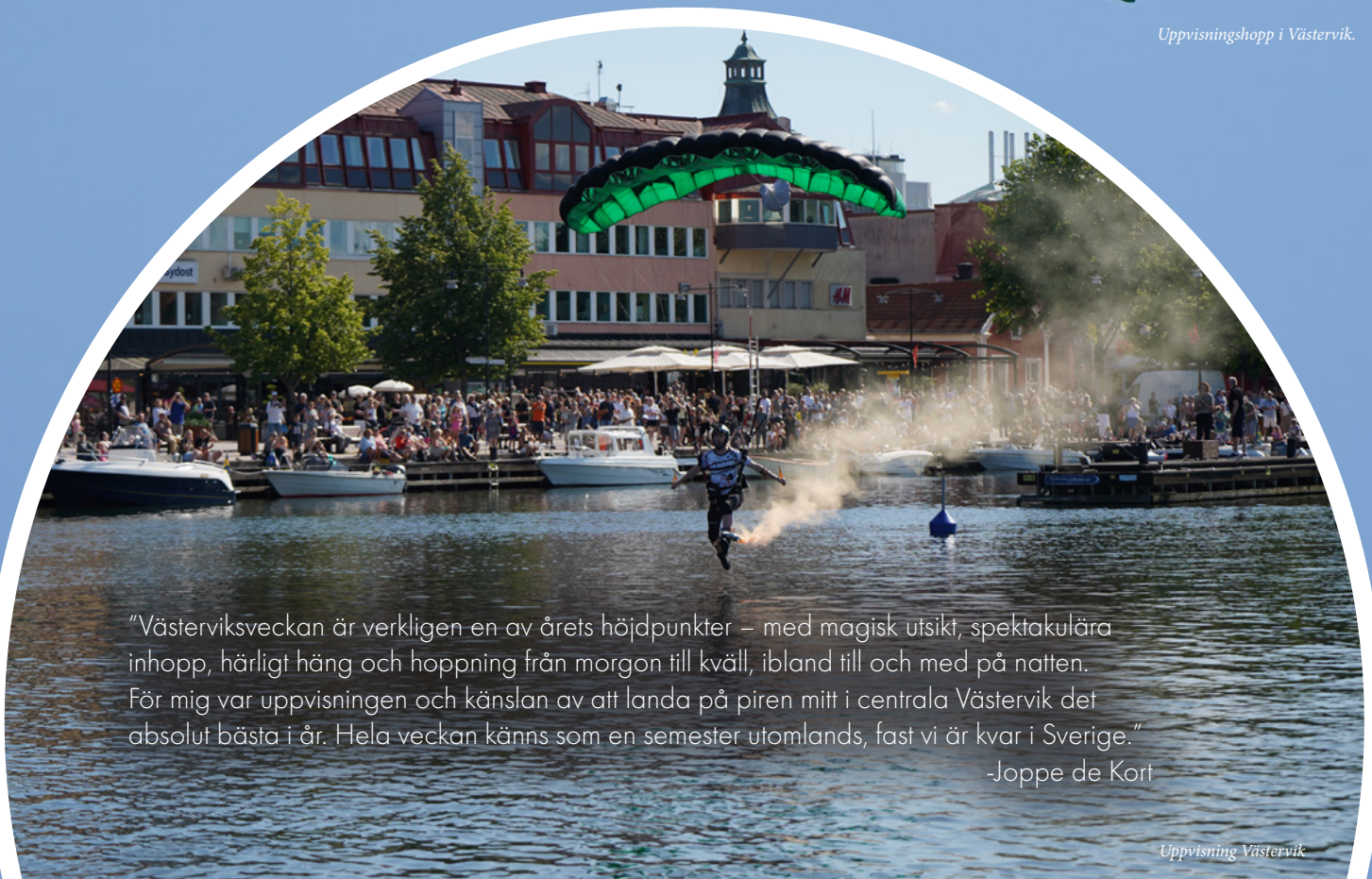
Västerviks turistchef bjöds på ett tandembrott i början av veckan och filmen från brottet snurrade sedan på stadens sociala medier under hela veckan för att sprida ordet om brottningen.

Västerviks Resort har genom åren också hjälpt oss med marknadsföring och flertalet uppvisningar, tyvärr fick årets planerade uppvisning där ställas in på grund av dåligt väder, men nästa år försöker vi på nytt!

I Västervik är det lätt att skapa samarbeten för att lyfta varandras verksamheter, vilket är guld värt som gästspelare i staden, för att sprida ordet.”

Uppvisningsbrott i Västervik.

“Västerviksveckan är verkligen en av årets höjdpunkter – med magisk utsikt, spektakulära inbrott, härligt häng och brottning från morgon till kväll, ibland till och med på natten. För mig var uppvisningen och känslan av att landa på piren mitt i centrala Västervik det absolut bästa i år. Hela veckan känns som en semester utomlands, fast vi är kvar i Sverige.”
-Joppe de Kort

Uppvisning Västervik

Joakim Isaksson berättar om Ölandsveckan – En somrig tradition för Smålandsklubben

“Varje år under vecka 28 packar större delen av medlemmarna i Smålands Fallskärmsklubb sina fallskärmar, husvagnar och familjen för att bege sig till Borglanda på Öland. Det blir en vecka fylld av sol, hoppning, bad, gokart och ett och annat steg i glidminor (koskit).

Lägret upprättas traditionsenligt i en kohage som förvandlas till campingområde bara ett stenkast från hoppfältet. Hoppningen bedrivs i samarbete med flygklubben som lånar ut sina lokaler under veckan. Ölandsveckan har på många sätt blivit en av årets absoluta höjdpunkter oavsett om man är där för att hoppa eller bara njuta av sin semester med familjen.

Utan det ideella arbetet hade det aldrig blivit någon hoppning på Öland. Veldig många av klubbens medlemmar, gamla som nya, kommer dit och hjälper till med det som ska göras och förberedas. Utöver hoppningen samlas alla på kvällarna och grillar ihop och pratar runt elden tills nattens lugn lägger sig över ängarna. Ibland kan man behöva ta en liten paus ifrån elden och allt trevligt snack medan Borgholms ikoniska ollonborre är uppe och flyger.

En annan tradition som också lever vidare är den så kallade ”Ölandsidioten” där alla frivilliga deltar i en stafettliknande sprinttävling. Denna tävling brukar oftast ske på den regnigaste dagen under veckan och går ut på att alla deltagare

springer den en mil långa stafetten fram och tillbaka mellan landningsbanans koner. Avståndet blir antingen längre eller kortare efter varje kon varför tävlingen fått namnet Ölandsidioten.

Tandemhoppningen står i centrum under veckan och vi genomför omkring hälften av årets alla tandem på Öland. I år landade vi på 85 tandem, vilket är något färre än vad vi har som snitt. Med tanke på det ekonomiska läget i resten av landet är vi ändå nöjda att vanligt folk tar och unnar sig ett hopp med den fantastiska utsikten över Borgholm. Men vi känner givetvis av den vikande konjunkturen både på hemmafältet Feringe och under Ölandsveckan.

Det som tappats i antal tandem har i år vägts upp av fler gästhoppare och fler roliga skojhopp mellan tandemlifterna. Att vi år efter år kan genomföra hoppverksamhet på Öland är rent ut sagt helt fantastiskt. Särskilt kul är det att se hur många hoppare från andra klubbar som hittar hit under veckan och gör ett eget litet skutt. Vi har till och med ett par från Finland som varje år gör den långa resan över Östersjön för att hoppa tillsammans med oss.

Ölandsveckan är så mycket mer än bara en hoppvecka. Den är gemenskap. Den är tradition. Och, den är ett kvitto på vad vi kan åstadkomma tillsammans som en liten klubb mitt i skogen i Småland.”

Foto: Privat arkiv

Foto: Joakim Isaksson

Borglanda Cross country på Öland.

Det finns alltid ett 100-hopp
att vara naken på.

Foto: Anders Lundberg

Foto: Adrian Daszkowski

Tandemhopp i solnedgången.

Foto: Privat arkiv

Angle Week

Foto: Winter Bleck

Skyrtite laddade för hop-n-pops.

Foto: Anders Lundberg

Det vankas midsommarbad på Aros.

Foto: Privat arkiv

Ytterligare ett lyckat Tanuki-event i Gryttjöm,
Jacob "Baron" Pihl berättar såväl coacher som
arrangörer för ett väl genomfört evenemang med
många deltagare och lyhörda coacher.

Foto: Beatrice Eriksson

Inhopp under Bänkavveckeln.

FLYG PÅ BODYFLIGHT ÖPPET ALLA DAGAR

Alla nivåer är välkomna!

Kontakt och bokning
Goteborg@bodyflight.se
Stockholm@bodyflight.se
www.Bodyflight.se

BODYFLIGHT

Äntligen nytt rekord - storformation i head down!

Text: Adrian Cederholm

photo by Norman Kent Productions

174 hoppare i nya världsrekordet i head down.

Det tidigare rekordet i head down sattes 2015 med 164 hoppare. Adrian Cederholm och Jesper Forsman har sedan dess varit på plats både 2018 och 2022 för att delta i nya rekordförsök och den här gången, tredje gången gillt, satt det äntligen! Adrian berättar här om hela upplevelsen.

Uttagning, förberedelser och erfaren organisation

Processen för att vara med på ett rekordförsök är att man behöver få en inbjudan från organisationen. Senaste året har det runt hela världen organiserats tränings- och uttagningscamp. För oss i Europa har dessa varit förlagda i Empuriabrava i Spanien samt Klatovy i Tjeckien. För min och Jespers del fick vi ganska tidigt en inbjudan, tack vare tidigare erfarenhet och prestation. Vi har varit i Empuriabrava både i december 2024 och under påsken 2025 för träning inför rekordförsöket.

Rekordevenemanget hölls precis som 2015, 2018 och 2022 på Skydive Chicago. Chicago är ett fantastiskt fint hoppfält med vana att arrangera stora evenemang. Ägaren Rook Nelson är också en av de stora eldsjälarna, samt organisatör av vertikal storformation. Utöver rekordförsöket i "head down" 200 man, anordnades samtidigt ett Illinois State Record på mage med 250 man, den största planerade formationen sedan världsrekordet i Thailand 2006. Att ha 450 hoppare på fältet samtidigt,

kräver en otroligt väloljad organisation, vilket Skydive Chicago har. Allt från incheckning, briefs, debriefs, tankning av flygplan, påfyllning av syrgas till flygplan, hämtning av hoppare och så vidare, fungerade helt klockrent.

Nytt upplägg skapade bättre lagkänsla

Till rekordet användes nio flygplan, varav två Skyvan, två Casa och fem Twin Otter. Piloterna gjorde ett fantastiskt jobb och från ilastning till uthopp tog det ungefär 45–55 minuter. Uthoppshöjd var knappa 6000 meter, vilket gav en ungefärlig arbetstid på 55 sekunder innan bryt. Bryt påbörjades på 2200 meter och utfördes i 4 vågor med både horisontell och vertikal separation. Över lag var säkerheten mycket bra på marken, i planen, under hoppet och under kalott. Men det är absolut en speciell känsla att hänga under fallskärm tillsammans med 200 andra personer där flertalet hoppar "sub 100"-kalotter.

Rekordveckan startade lördag 16 augusti och höll på till fredag 22 augusti. Under lördag och söndag hoppade vi i mindre grupper om 40

personer. Detta gjorde att basen samt de respektive sektorerna kunde träna på sina slotter, utan stressen av att vara 200 hoppare. Den här gången följde vi ett helt nytt upplägg än tidigare försök. På tidigare rekordförsök har man haft en "avbytarbänk". Det vill säga att om någon gjorde något misstag var sannolikheten hög att man blev utbytt. Det skapade en otrolig osäkerhet, vilket med stor sannolikhet bidrog till att tidigare försök inte sattes. Den här gången fanns ingen avbytarbänk och man gick tidigt ut med att de som var inbjudna var de som skulle få vara med. Det gav, tillsammans med mer träning i mindre grupper, en helt annan lagkänsla kring rekordet och det märktes tydligt!

Så nära och sedan äntligen

En ny formation hade också designats om, jämfört med tidigare försök, där man byggt en bas och därefter så kallade poddar utåt. Den nya modellen, framtagen av Matt Fry, bygger på en 40-manna bas. Från basen bygger man "Spines" och "Ribs". Den här typen av formation har visat sig mycket stabilare och är lite mer förlåtande på flera sätt.

Måndag morgon gjordes de två första hoppen med 200 hoppare. Här var det mest fokus på exit-timing och inflygning. Det innebar att alla inte skulle ta sina grepp, utan tankesättet

var att bygga inifrån och ut under flera hopp, för att gradvis närma sig rekordet. På grund av väderet blev det inga fler hopp förrän ett på onsdag kväll. Med risk för att inte hinna med tillräckligt många hopp, drogs formationen ner till 180 man. Första hoppet på torsdagen var ruskigt stabilt, men saknade dessvärre ett enda grepp. Med fortsatt dåliga väderutsikter drogs formationen på fredagen ner ännu en gång, till 174 man, och direkt på morgonen öppnade sig en lucka, precis så mycket som behövdes! Allt fungerade och alla flög lugnt och fint, rekordet var ett faktum!

Efter rekordet gjordes ännu ett försök, den här gången med 188 man. Tyvärr saknades även på detta hopp ett enda grepp. Även om det försöket inte blev ett officiellt rekord, så är 187 man den största vertikala formationen som flugits!

Som ett maraton, men känslan är helt fantastisk!

Adrian sammanfattar sin upplevelse: "Mina personliga tankar kring rekordet är att det är den häftigaste upplevelsen man kan vara med på. Har man varit med om flertalet tidigare rekordförsök och vet hur mycket som krävs av alla inblandade – från markpersonal, piloter och organisatörer till den enskilda hopparen

– förstår man hur mycket det är som behöver klaffa för att ett rekord ska sitta. Känslan när det gör det är helt fantastisk!"

Jesper Forsman lägger till:

"För det första vill jag bara be alla testa på storformation, som kanske leder till rekordförsök så småningom. Det är en stor upplevelse med allt som skall klaffa, inklusive sin egen förmåga och utveckling. Det som inspirerar mig mycket är att man alltid hittar nya förebilder på sådana här evenemang.

Ett rekordcamp är som ett maraton! Det sa hjärnan bakom eventet, Matthew Fry, på uppstartsmötet. En mening med mycket sanning! Man är i gång mentalt och fysiskt minst tolv timmar per dygn, fem till sju dagar i sträck.

Den här gången var klimatet dessutom extremt varmt och tropiskt de första fyra dagarna. Alla var tvungna att dricka kopiösa mängder vatten och gömma sig i de få ytor med AC som fanns, för att klara av att behålla energi och fokus på nivån för hoppning.

Allt detta är såklart värt det många gånger om, när man väl får tvåminuters call på final och allt annat är borta. Utom 100 procent fokus på hoppet framför sig med sitt enorma lag." ■

Foto: John Bindel

Svenska rekordhoppare, fr v. Jesper Forsman och Adrian Cederholm.

FAKTA

- Totalt 200 hoppare på plats, varav drygt 25 tjejer
- 4 kameramän
- 25 nationaliteter
- 9 flygplan
- Rekordet sattes 22 september 2025 med 174 hoppare

Kontakta SFF

Kansliet Pontus Widéns väg 18 | 722 23 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se

Beställ utbildningsmaterial

Beställning av böckerna Hoppa Fallskärm och Flyga Fallskärm görs via mejl till kansliet: info@sff.se

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärmsbrottnings
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal
Lina Gardlow, linagardlow@hotmail.com

Ekonomi
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt
Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor
Penny Robertson-Pearce, info@sff.se

Materielkommittén
Robert Alasuutari, alasuutari@gmail.com

Utbildnings- och säkerhetskommittén
Joakim Berlin, ri@sff.se

Tävlingskommittén
Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor
Johan Barth, johan.barth70@gmail.com

Totalförsvarskommittén
Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

Riksinstruktör och kanslichef
Joakim Berlin, ri@sff.se

Kanslist, medlemsärenden
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

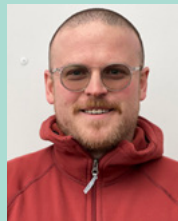
Amos Hedberg
ordförande
ordforande@sff.se

Anna Oscarson
vice ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Rasmus Olofsson
ledamot
rasmus.olofsson@sff.se

Emil Olson
ledamot
emil.olson.87@gmail.com

Linda Lindkvist
ledamot
linda.lindkvist@sff.se

Johan Hellström
suppleant
johan.hellstrom@sff.se

Valberedningen: Catharina Gilljam - catharina.gilljam@gmail.com, Andreas Isaksson - andersisak@hotmail.com, Lina Gardlow - linagardlow@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsporthörsbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

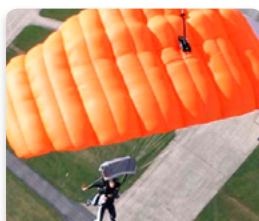
OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på **uffeshoppshop.se** för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se